

SESJA III

Szanowni Państwo,

Mam wielki zaszczyt i honor przewodniczenia sekcji dedykowanej działalności naukowej i dydaktycznej profesora dr hab. Wojciecha Budzyńskiego.

Działalność naukowa Pana Profesora jest znana i wyróżniana przez środowisko naukowe i gospodarcze w kraju. Wyrazem uznania jest nadanie Panu Profesorowi przez Uniwersytet Technologiczno-Przyrodniczy im. Jana i Jędrzeja Śniadeckich w Bydgoszczy, Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu i Uniwersytet Przyrodniczo-Humanistyczny w Siedlcach tytułu Doktora *Honoris Causa* oraz przez Warmińsko-Mazurski Klub Biznesu nagrody Osobowość roku Warmii i Mazur. Profesor jest również 2-krotnym posiadaczem wydziałowego tytułu *Belfra Roku*.

Główną pasją Pana Profesora jest i była zawsze dydaktyka. Dlatego też Pan Profesor zawsze przyjmował uznania środowiska naukowego z pokorą i wdzięcznością, a studentów - z nieukrywaną radością. Z okresu studiów pamiętam, iż na wykładach Pana Profesora zawsze brakowało miejsca. Siedzieliśmy często na schodach pomiędzy rzędami krzeseł. Profesor, oczywiście bez korzystania z nagłośnienia, w sposób ekspresyjny udowadniał nam, że technologie produkcji roślin uprawnych muszą być *finezyjne*, a niektóre rośliny mają *fizdrygałki* i posiadają określony *habitus*. Elastyczność oraz umiejętność rozróżnienia rzeczy ważnych od mniej ważnych to główna płaszczyzna relacji Pana Profesora z ówczesnymi i obecnymi studentami. Profesor zarażał swoją wizją, imponował profesjonalizmem, rozpoznawalnością w Uczelni i w szerokiej praktyce produkcyjnej. Życzę wszystkim wykładowcom, w tym sobie, takiej umiejętności trafiania słowem do słuchaczy.

W drugiej połowie lat 90-tych Profesor objął funkcję Prorektora ds. studiów. Z tamtego okresu pamiętam Jego bardzo duże zaangażowanie w koncepcję tworzenia uniwersytetu. Był orędownikiem i aktywnym propagatorem idei połączenia olsztyńskich uczelni w uniwersytet wszystkich obszarów i dziedzin nauki oraz sztuki. Koniec lat 90-tych ubiegłego wieku był to również okres transformacji w szkolnictwie wyższym. Pod Jego kierownictwem na Uczelni przeorganizowano kształcenie na dotychczasowych kierunkach. Skutki tych zmian w programach kształcenia aktualne są do dziś. W tym okresie Profesor zmienił koncepcję zarządzania miasteczkiem akademickim powołując m. in. fundację funkcjonującą do chwili obecnej. Z tego okresu pamiętam również bardzo duże zaangażowanie Profesora – trwające do dziś - w działalność studenckich agend artystycznych: Chóru im. Profesora Wiktora Wawrzyczka oraz ulubionego Zespół Pieśni i Tańca „Kortowo”, którego Pana Profesor jest opiekunem.

Przez 15 lat zarządzania katedrą Pan Profesor stworzył jedną z większych jednostek na macierzystym wydziale o interdyscyplinarnym, wielokierunkowym profilu badawczym i kształceniu (agronomia, nauki o zarządzaniu, ekonomia).

Pan Profesor reprezentował i nadal reprezentuje środowisko naukowe w jego centralnych gremiach przedstawicielskich, do których był wybierany w drodze wyborów. Był członkiem Sekcji Szkół Rolniczych w Radzie Głównej Szkolnictwa Wyższego i Nauki, pełniąc funkcję Wiceprzewodniczącego Komisji Rozwoju Szkolnictwa. Jest ekspertem Uniwersyteckiej Komisji Akredytacyjnej oraz Polskiej Komisji Akredytacyjnej. Jest także członkiem Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów, w której obecnie pełni funkcję Przewodniczącego Sekcji Nauk Biologicznych, Rolniczych, Leśnych i Weterynaryjnych, będąc jednocześnie członkiem Prezydium Centralnej Komisji.

Pan Profesor umiejętnie łączy swoją pasję dydaktyczną i organizacyjną z nauką. Aktywność naukowa zaowocowała obszernym dorobkiem naukowym, obejmującym ponad 400 opracowań, w tym ponad 150 oryginalnych prac twórczych oraz 17 podręczników i monografii. Pan Profesor jest promotorem 17 zakończonych przewodów doktorskich w dyscyplinie agronomia.

Badania Pana Profesora doprowadziły do kompleksowego opracowania uwarunkowań produktywności i jakości ziarna zbóż. Niemniej jednak zdecydowana większość dorobku naukowego Pana Profesora dotyczy oczywiście roślin oleistych, a przede wszystkim rzepaku ozimego. Prace naukowe Pana Profesora doprowadziły do (i) obalenia hipotezy o skutkach autoregeneracji roślin rzepaku po uszkodzeniach spowodowanych przez owady; (ii) zdefiniowania zakresu współdziałania czynnika ochrony przed szkodnikami rzepaku z głównym czynnikiem plonotwórczym jakim jest nawożenie azotem; (iii) oceny plonotwórczej efektywności nawożenia *Brassica crops* siarką i określenia jej szczegółowego wpływu na wartość użytkową biomasy, także w kontekście biofumigacji gleby; (iv) określenia fitosanitarnego oddziaływania glukozyzolanów na zdrowotność roślin i siedliska; (v) opracowania technologii produkcji nasion rzepaku ozimego w różnych warunkach siedliskowych i organizacyjnych z wykorzystaniem nowatorskiej metody oceny efektywności procesu produkcyjnego polegającej na wielokryteriowej (rolniczej, jakościowej, ekonomicznej i energetycznej) analizie wyboru najlepszych wariantów agrotechnicznych; oraz (vi) opracowania energetycznie efektywnych metod produkcji biosurowców do wytwarzania biopaliw I i II generacji.

Pan Profesor stworzył naukową szkołę badań nad efektywnością rolniczą, ekonomiczną i energetyczną technologii produkcji surowców żywnościowych oraz energetycznych, która w środowisku naukowym nazywana jest *Szkołą Budzyńskiego*.

Odnosząc się do działalności naukowej Pana Profesora Wojciecha Budzyńskiego zacytuje fragment recenzji śp. prof. dr hab. Wiesława Koziary w postępowaniu o tytuł Doktora *Honoris Causa* „Przyjmując ogólne definicje mówiące, że nauka to wiedza o rzeczywistości, że zadaniem naukowca jest rzetelna działalność, która powiększa zasoby wiedzy i umiejętności oraz sprzyja wymianie informacji należy stwierdzić iż Pan Profesor Wojciech Budzyński w pełni zasługuje by być

nazywanym naukowcem. Zaś z racji dokonań badawczych oraz imponującego dorobku publikatorskiego właściwym jest określanie Go mianem wybitnego naukowca”.

Wysiłek i osiągnięcia Profesora Wojciecha Budzyńskiego dla rozwoju nauk rolniczych nie pozostały niezauważone. Wyrazem uznania za tak zaangażowaną postawę jest wyróżnienie Go wieloma nagrodami i odznaczeniami państwowymi, w tym: Złoty Krzyż Zasługi, Medal Komisji Edukacji Narodowej, Odznaka Honorowa „Zasłużony dla rolnictwa”, Odznaka za Zasługi dla Województwa Warmińsko-Mazurskiego, Honorowa Odznaka „Zasłużony dla Warmii i Mazur” oraz wiele odznaczeń akademickich i środowiskowych.

Szanowny Panie Profesorze Twoje podejście do nauki było zawsze nowatorskie, jesteś wielkim autorytetem naukowym, wielką osobowością. Znany jesteś w świecie naukowym nie tylko dzięki publikacjom, ale także dzięki żywemu słowu. Twoje wykłady dla studentów, wygłaszane referaty dla różnych gremiów naukowych, odznaczają się wysokim stopniem znajomości przedmiotu, formą budzącą refleksję i zainteresowanie problemem, jak i elegancją języka, która powoduje, że współpraca z Panem pozbawiona jest emocjonalnej monotonii.

Drogi Panie Profesorze, zechciej przyjąć życzenia wiele ludzkiej serdeczności i przyjaźni, dobrego zdrowia, wielkiej pomyślności, także w życiu osobistym i jeszcze wielu znakomitych owoców pracy twórczej.